

Els albats

Abril 27, 2013

Els albats eren els nens batejats que havien mort abans de tenir ús de raó, tot i que no està ben definida l'edat màxima dels nens considerats albats, deien que eren els que morien abans de fer la primera comunió. La paraula "albat" ve del llatí *albat*, que vol dir blanc. Se'ls donava aquest nom fent referència a que no havien tingut temps de pecar.

En els registres parroquials d'òbits trobem sovint la mort d'albats. Les defuncions d'albats solien registrar-se en llibres apart "Registre de pàrvuls". Això sense comptar les defuncions de nens que morien en el moment del part i abans de poder rebre el baptisme i que, per tant no consten en els llibres. Es tenia la creença que aquests nens que havien mort abans de ser batejats anaven al limbo, i no se'ls enterrava en el cementiri.

Antigament els nens es tenien a casa. El part era assistit per la llevadora, en el millor dels casos, o per veïnes o familiars. Donat el cas que el nadó estigués en perill de mort, la llevadora era la que el batejava privadament i aquest baptisme tenia validesa a efectes de, en cas que el petitó morís, ser considerat cristià i poder ser enterrat en el cementiri. Per contra, els nadons que morien sense ser batejats no podien ser enterrats en el cementiri i se'ls enterrava vora casa seva. Es creia que aquests nens, pel fet de no haver estat batejats anaven al limbo.

Les defuncions dels petits era realment alarmant, molt elevada en comparació amb les defuncions d'adults. La precarietat en matèria de sanitat n'era una de les causes principals. Malalties que avui dia estan controlades i no suposen perill per a la vida, abans s'enduien moltes persones: la verola, el xarampió, la tuberculosi, el tètanus, problemes respiratoris, infeccions intestinals, etc. Molts parts s'enduien també la vida de la mare o del petit.

Els enterraments podien ser de diferents categories segons la major o menor participació de la comunitat religiosa i clar està que, atès que els enterraments es pagaven, la major participació de la comunitat religiosa estava reservada a les famílies amb millor posició social.

Els enterraments de nens o albats no eren diferents i també hi havia categories en funció del tipus d'acte funerari que es concertava o es podia pagar. Com es veurà hi havia 3 tipus d'enterrament i el més senzill era el que majoritàriament es concertava.

From → Societat

Feu un comentari

Bloc a WordPress.com.